

Remissvar

Yttrande

2016-10-04

Regional inledning – tre nya län IDU nr SOU 2016:48

Finansdepartementet

Regeringskansliet

103 33 Stockholm

Efter att ha studerat det omfattande materialet från utredningen om en ny regionsindelning.

Vad kommer det att innebära för våra medlemmar?

Våra huvudmedlemmar har oftast en utvecklingsstörning i varierande grad.

Oftast innebär det att de har svårighet med kommunikation, verbalt, skriven och rent fysiskt.

Många klarar inte att förstå talat språk utan stöd, har behov av stöd för att uttrycka sig; genom personlig assistent, teckenspråk, bliss, etc. Att förstå text (om de överhuvudtaget har lärt sig att läsa) är förståelsen av texten oftast väldigt begränsad. Den fysiska kommunikationen innebär mestadels olika former av samhällsstödda färdssätt.

Det gör att de är väldigt beroende av ett fungerande nätverk för att kunna få en fungerande livssituation.

Våra farhågor är hur väl en ny regioninledning kan tillgodose våra medlemmars behov.

Den lokala representationen kommer ofrånkomligt att minska då en av avsikterna med omorganisationen är att minska antalet personer i de valda församlingarna.

I kapitel åtta, skrivs det om demokrati bl.a. om svårighet för fritidspolitiker att fullfölja sina uppdrag på grund av ökade avstånd till de beslutande organen.

Samma problematik har vi redan idag då våra representanter jobbar i stort sätt ideellt. I samverkansprojekt kan det vara svårt att få tag på personer som kan delta då många möten är under dagtid. Det blir ofta någon från den

orten där mötet hålls (det verkar vara längre från städerna till de små kommunerna, än i motsatt riktning). Det är en stor brist då de lokala frågorna inte får samma genomslag, då en lokal representant sannolikt har en större detaljkännedom.

Skulle avstånden bli längre till liknande möten, kan det bli en stor brist på individer som kan åta sig dessa uppdrag.

Vi anser att vår närvaro i dessa sammanhang är **absolut nödvändig**. Om det beror på okunskap eller synen på människovärde, kommer det förslag som försvårar livssituationen för våra medlemmar och dessa måste bemötas.

Då vi har ett proportionerligt valsysteem, kommer de större städerna att få ett större inflytande i den valda representationen. Men våra medlemmar finns i alla typer av boendemiljöer.

I ett så stort förvaltningsområde kommer beslut att bli schablonartade och ha svårt att nå ner till "gräsrotsnivå" och accepteras av utförare och brukare. Ett beslut som ska anpassas lokalt efter de förutsättningar som råder i en kommun kan få en helt annan innebörd än i en annan kommun, beroende på lokala förhållanden. LSS verkar vara ett hinder som måste kringgås eller beror det på okunskap om dess innebörd. Hur kommer en tillsynsenhet inom "länsstyrelsen" kunna följa upp tillämpningen? Ett rationellt tillsynsarbete kräver ofta kontaktnät på lokalnivå och förtrogenhet med lokala förhållanden. Detta kan vara mycket svårt att nå om avståndet blir för långt strukturellt och avståndsmässigt.

Många av de fördelar som antas nås med ett borttagande av de nuvarande landstingsgränserna, borde kunna nås med prestigelösa avtal. Att se till effekten för enskilde, istället strikt enbart se till den egna organisationen. För i slutändan är det ju våra gemensamma skattepengar som ska förvaltas på ett optimalt sätt, till gagn för medborgarna.

Sammanfattning:

Vi anser inte att förslaget bör genomföras. Att en sådan stor centralisering inte skulle gynna våra medlemmar utan snarare försämra deras livsvillkor märkbart.

2016-10-04

*FUB - För barn, unga och vuxna med utvecklingsstörning,
tidigare Föreningen utvecklingsstörda barn, unga o vuxna Västmanlands län*

Genom vice ordförande Åke Johansson